

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 71/06-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. marca 2006 predbežne prerokoval sťažnosť RSDr. V. H., toho času vo výkone trestu odňatia slobody, zastúpeného advokátom JUDr. J. K., so sídlom M., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv upravených v čl. 17 ods. 2, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práva upraveného v čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. b), c) a d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4 T 41/04 z 3. novembra 2004 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3 To 1/05 z 10. februára 2005, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť RSDr. V. H. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 10. januára 2006 doručené podanie RSDr. V. H., toho času vo výkone trestu odňatia slobody (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „*Návrh na začatie konania pre porušenie mojich základných práv a slobôd*“. Ústavný súd podľa obsahu kvalifikoval podanie sťažovateľa ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Vzhľadom na to, že sťažnosť neobsahovala v predloženom znení všetky náležitosti predpísané zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd vyzval sťažovateľa, aby v určenej lehote doplnil svoju sťažnosť.

Sťažovateľ doplnil svoju sťažnosť podaním doručeným ústavnému súdu 10. marca 2006. K tomuto podaniu priložil sťažovateľ aj splnomocnenie pre svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokátom JUDr. J. K., so sídlom M..

Z pôvodného podania (sťažnosti) a jeho doplnenia vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojich základných práv upravených v čl. 17 ods. 2, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 ústavy a práva upraveného v čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. b), c) a d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Humenné (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 4 T 41/04 z 3. novembra 2004 a rozsudkom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 To 1/05 z 10. februára 2005.

Označeným rozsudkom krajského súdu bol sťažovateľ uznaný vinným a odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní desať rokov nepodmienečne a trest zákazu viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu desať rokov za spáchanie trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 3 Trestného zákona a trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. d) Trestného zákona za skutok z 26. decembra 2003, pri ktorom došlo k smrti štyroch osôb a dve ďalšie boli zranené.

Sťažovateľ v sťažnosti namieta, že o jeho vine „...nesvedčí žiadny priamy dôkaz. Súdy dospeli k nesprávnym skutkovým zisteniam a záverom. Moju obhajobu nepreverovali. Odôvodnenie rozsudku sa opiera o celý rad nepriamych dôkazov, ktoré sú vykonštruované, veci uvádzané v mojich výpovediach neboli preverované, vodič bol podobnej postavy a zovňajšku ako ja.“. Sťažovateľ následne v sťažnosti, ako aj v jej doplnení podrobne popisuje priebeh dokazovania pred okresným súdom a krajským súdom a formuluje k nemu konkrétne výhrady. Z priloženej dokumentácie vyplýva, že sťažovateľ sa podnetom

a následne i opakovaným podnetom adresovaným Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) domáhal podania sťažnosti pre porušenie zákona. Posledný podnet sťažovateľa bol generálnou prokuratúrou odložený ako nedôvodný 5. decembra 2005.

Sťažovateľ žiada, aby „ústavný súd rozhodol, že moje základné práva boli porušené... a zrušil rozsudok Okresného súdu Humenné zo dňa 4. 11. 04 sp. zn. 4T 41/04 a rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 10. 2. 2005 sp. zn. 3 To 1/05-811 a prikázal, aby ten, kto porušil tieto práva vo veci konal, zakázal porušovanie a aby obnovil stav pred porušením, aby mňa z výkonu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody neodkladne prepustil na slobodu“. Sťažovateľ sa tiež domáha, aby mu ústavný súd priznal primerané finančné zadost'učinenie vo výške 2 991 300 Sk.

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia, alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ústava ani zákon o ústavnom súde neumožňujú lehotu uvedenú v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde odpustiť.

Z obsahu sťažnosti i predložených príloh ústavný súd zistil, že sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súde doručená po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, a preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa v časti namietajúcej porušenie jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 2, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. b), c) a d) Dohovoru rozsudkom krajského súdu sp. zn. 3 To 1/05 z 10. februára 2005 v spojení s rozsudkom okresného súdu sp. zn. 4 T 41/04 z 3. novembra 2004 odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. marca 2006